

अथवा ।

“सुनीचान्तरितः खेटः सवड्भः सकलीकृतः ।
आयुःपलमिदं प्राज्ञैर्ज्ञेयं पैख्दादिकचये ॥
त्राशोनं शत्रुभस्त्रस्य विनारमायुषः पलम् ।
अस्तगस्य द्विभागोनं द्विवा युक्रभनेश्चरौ ॥
एकस्य यदि खेटस्य त्रिश्राद्धं हानिसम्भवः ।
अधिकैका तदा हानिः कर्त्तव्याच विप्रश्चिता ॥
चक्रार्द्धशोधनं कार्यं पूर्ववत् सति सम्भवे ।
एवमायुःपलं पैखे जीवः प्रोक्तं निसर्गजे ॥
पैखं यथागतं सौरैर्भानोर्विश्रावर्जितम् ।
चन्द्रस्य वेदभागात्तं भृगोरुर्विश्रावर्जितम् ॥
कुजगुर्वीश्रुयुगांशोनं त्र्यस्राद्धं तत् प्रारांशयुक् ।
आयुःपलं निसर्गाख्ये रविकयोर्थयागतम् ॥
दशांशोनदलं त्रस्य जीवस्य विद्वशांशकम् ।
दशांशं भूमिपुत्रस्य विश्रव्यंशं निशापतेः ॥
दशमं श्रुतिभिर्भक्तं शनैरायुःपलं भवेत् ।
जीवोक्तं सप्तभागोनं सर्वेषामायुषः पलम् ॥
आयुःपलस्य खाभाददिग्भागेन १००० समा-
युतम् ।
इत्युमायुःपलं खाददशांशम् १००० स्यात् समा-
दिकम् ॥

पैखेनैसर्गजीवोक्तं भवेदायुः खगाभिनाम् ।”
अथवा ।

“रवेरायुःपलं त्रामं विनखांशं दिनादिकम् ।
पैखमायुर्भवेदिन्दोर्व्याणम्पुद्वाद्दशोरुद्भृतम् ।
कुजगुर्वीश्रुयुगे नामं बुधस्य पञ्चभिर्हृतम् ।
कवेः शैलशुद्धं विश्रव्यामं २० सौरैर्गुणोद्भृतम् ।
विधोरायुःपलं लब्धं खरवैः स्याद्दिनादिकम् ॥
निसर्गं शश्विपुत्रस्य ३ राममं खयमोद्भृतम् ।
रविकयोर्गुणैनामं कुजस्य खगुणोद्भृतम् ॥
गुरोश्चिन्नं खचन्द्रामं १० शनैस्तर्कां ६ श्रुतो-
लितम् ॥”

अथवा ।

“आयुःपलमिनादीनां खात्रिष्यसाग ८६४०
भागयुक् ।
द्वित्रं सप्ताभमायुः स्याद्दिनादां जीवभाषितम् ॥
विराशिलमविकला खखखाकैरु२००० हृतातनोः ।
तदंशकसमं ज्ञेयमायुः पैख्दादिकचये ॥
अंशतुल्यं तनोरायुर्वेदन्ति बहवो बुधाः ।
केचिद्राशिसमं केचित्तस्य यस्याधिपो बली ॥
लम्सफुटस्य लिभाभिर्हैयादायुर्दुर्चारिणाम् ।
प्रत्येकं चन्द्रलिभाभि २१६००० भजेहर्षाधिकं
भवेत् ॥

अनेन हीनस्वायुर्लभे पापग्रहे सति ।
दृष्टे तु सौम्यखेटेन तस्यार्द्धेन तदा वियुक् ॥
आखानसुतुपलस्यैव दृष्टज्जातकभाषितम् ।
केचित् प्राहुर्लभराशिं ब्रह्मा लिभादिका क्रिया ॥
अन्ये लम्सपापस्य भावोत्पलताडितम् ।
पुरामं शोधयमायुर्वत् तत्पुष्ट्यामं विशोधयेत् ॥
तत्रापि लभे पापौ चेत् बलिष्ठस्य फलेन तत् ।
साम्ये पुष्टफलेनैव क्रिया कार्या विचक्षणेः ॥
पापेषुपि लभे लभे न कर्त्तव्या लियं क्रिया ।

अंशायुषि न कार्येवं हानिः प्राज्ञैः कथञ्चन ॥
लम्स्य वीथ्यादंशोत्थं पैखं भानोर्वलाधिकात् ।
निसर्गाद्यं विधोर्वीथ्यादायुः साध्यं विचक्षणेः ॥
त्रयस्त्रिद्वलीनाः स्युर्जीवोक्तं साधयेत्तदा ।
लभेर्दोर्लभान्त्वोच्च सूर्येन्दोः समवीथयोः ॥
तदायुषो यदैवार्द्धं तदुक्तं श्रीधरादिभिः ।
नाञ्चनसावनादायुः पृथक्शून्यनगांशकैः ॥
सादृश्यांशकैरुद्भूतं सौरं वर्षादिकं भवेत् ॥
पथ्याशिनः सधर्मा ये सच्छीलाद्या जितेन्द्रियाः ।
गुरुदेवद्विभे भक्तास्तेषामेवायुरीरितम् ॥
ये पापा लुब्धकपथा देवब्राह्मणनिन्दकाः ।
बन्धुगुर्वङ्गनासक्तास्तेषां ऋतुरकालजः ॥”

इति लोषण्यामायुर्दायाध्यायः ॥

परमायुषः, पुं, (परमं आयुर्ग्रहस्य । पृषोदरादि-
त्वादच् । दीर्घकालजीवित्वादस्य तथात्वम् ।)
असनदृक् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
परमार्थः, पुं, (परमः श्रेष्ठः अर्थः ।) उत्कृष्ट-
वस्तु । यथार्थः । यथा,—
“प्रपञ्चो यदि वर्त्तत निवर्त्तत न संप्रथयः ।
मायामात्रमिदं हैतमहैतं परमार्थतः ॥”

इति भाष्यव्यवर्त्तिकम् ॥

(तथा च कुमारे । ५ । ७५ ।

”उवाच चैनं परमार्थतो हर्

न वेत्सि नूनं यत एवमात्य माम् ॥”

परमः सुखः अर्थः प्रयोजनमिति विग्रहे ।
मोक्षः । सुखम् । सुखभोगः दुःखाभावः ॥ इति
न्यायदर्शनम् ॥)

परमाहृतः, पुं, (परमः अहंन् देवता उपास्यतया
अस्यस्य । परमाहृत + अच् ।) जैनराजधि-
विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

परम्बुः, पुं, परेभ्यो ऋतुरस्य । (रोगादिना
ऋतोरभावात् अस्य तथात्वम् ।) काकः । इति
चिकारुशेषः ॥

परमेश्वरः, पुं, (परमश्चासौ ईश्वरश्चेति ।) शिवः ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, महालिङ्गाचनतन्त्रे
शिवशतनाम प्रकरणे,—

“सहस्रारे महापद्मे चिकोणिलयान्तरे ।
विन्दुहूपे महेशानि । परमेश्वर ईरितः ॥”)

विष्णुः । यथा,—

“इदनु द्वादशं प्रोक्तं पञ्च वै केशवस्यै हि ।
द्वादशारं तथा चक्रं यन्नाभिदिभुजं तथा ॥
त्रिव्यूहन्तेकमूर्त्तिसु तपोक्तः परमेश्वरः ॥”

इति वामने ५८ अध्यायः ॥

(स्त्रियां डीप् । दुर्गा । यथा,—

देवीभागवते । ७ । २० । ७० ।

“देवकी मथुरायान् पाताले परमेश्वरी ॥”)

परमेष्ठिनी, स्त्री, (परमेष्ठिन् + डीप् ।) ब्राह्मी ।
इति राजनिर्घण्टः । वामनहाटी इति भाषा ॥
परमेष्ठिनः शक्तिश्च ॥

परमेष्ठी, [न] पुं, (परमे योन्नि चिदाकाशे ब्रह्म-
पदे वा तिष्ठतीति । स्यागति निट्चौ “परमे
कित् ।” उणां । ४ । १० । इति इनिः स च

कित् । “हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञा-
याम् ।” इ । ३ । ६ । इत्यलुक् “स्थास्थिन्
स्थणाम् । इति षत्वम् । परमे स्थानेनाटत्त-
लक्षणे तिष्ठतीति कुल्लुकभट्टः ॥) ब्रह्मा ।
इत्यमरः । १ । १ । १६ । (यथा, मनुः । १ । १०० ।
“मन्वन्तरायसंख्यानि सर्गः संहार एव च ।
क्रौडमिवैतत् क्रुरुते परमेष्ठी पुनः पुनः ॥”
विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ५८ ।
“ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । ३ । ३७ । ५८ ।
“क्रियतां दर्शने यत्रो देवस्य परमेष्ठिनः ।
दर्शनात्तस्य कौन्तेय ! संसिद्धः सर्वमेवसि ॥”)
जिनः । इति हेमचन्द्रः ॥ शालग्रामविशेषः ।
यथा—

“परमेष्ठी च युक्ताभः पद्मचक्रसमन्वितः ।
चित्राकृतिस्तथा पृष्ठे शुधिरश्चातिपुष्कलम् ॥
परमेष्ठी लोहिताम्बुक्रमेकं तथा युतम् ।
विम्बाकृतिस्तथा रेखा शुधिरश्चातिपुष्कलम् ॥”
इति ब्रह्मपुराणम् ॥

“परमेष्ठी च युक्ताभश्चक्रपद्मसमन्वितः ।
स वर्त्तुलस्तथा पीतः पृष्ठे च शुधिरं ध्रुवम् ॥”
इति पुराणसंग्रहः ॥

“परमेष्ठी तु रक्ताभश्चक्रपद्मसमन्वितः ।
द्विधाकृतस्तथा पृष्ठे शुधिरश्चापि वर्त्तुलम् ॥
पीतवर्णयुतो वापि भुक्तिभुक्तिवरप्रदः ॥”
इति वैश्वानरसंहिता ॥ * ॥

गुरुविशेषः । यथा,—
“आदौ सर्वत्र देवेशि । मन्त्रदः परमो गुरुः ।
परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठी त्वहं गुरुः ॥”
इति दृष्टनीलतन्त्रे २ पटलः ॥
मन्त्रदाता गुरुः प्रोक्तो मन्त्रस्तु परमो गुरुः ।
परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठिगुरुस्त्वहम् ॥”
इति तन्त्रान्तरम् ॥

(अजमीडपुत्रः । यथा, महाभारते । १ । ६४ । ३१ ।
“अजमीडो वरस्तेषां तस्मिन् वंशः प्रतिष्ठितः ।
षट् पुत्रान् सोऽप्यजनयत् तिष्ठत्युक्तीषु भारत ! ।
ऋचं धूम्रान्यथोनिनी दुग्धन्तपरमेष्ठिनौ ॥”
परमस्थानस्थिते वाचलिङ्गः । यथा, मार्क-
ण्डेये । ७६ । २ ।

“अन्यजन्मनि जातोऽसौ चक्षुषः परमेष्ठिनः ।
चाक्षुषत्वमतस्तस्य जन्मन्यस्मिन्नपि हि ज ! ॥”)
परम्यरः, पुं, (परं पिपत्तीति । पूलि पूती + अच् ।
“तत्पुष्टवे हतीति” अलुक् ।) प्रपौत्रादिः ।
ऋगभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रपौत्रतनयः ।
इति मेदिनी ॥

परम्यरा, स्त्री, अन्यथः । (यथा, कुमारे । ६ । ४६ ।
“गगनादवतीर्णा सा यथा दृष्टपुरःसरा ।
तोयान्तर्भास्कराली च रेजे सुनिपरम्यरा ॥”)
सन्तानः । बधः । हिंसा । इति हेमचन्द्रः ॥ परी-
पाटी । अयुक्रमः । इति शब्दरत्नावली । यथा,
“इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमययम् ।
विवस्वान् मनवे प्राह मनुरिच्छाकवेऽब्रवीत् ॥